

andre Grupper vilde stemme imod det, de havde Betænkelighed ved at tage det med, for de vidste ikke, hvorvidt det vilde kunne vente at finde Tilslutning paa Rigsdagen; men selv fra konservativ Side var der Sympati derfor, og vi ved jo nu, ikke mindst gennem de Udtalelser, som kom fra den ærede konservative Ordfører (Sven), at i Frederiksberg Kommunalbestyrelse har man enstemmigt ønsket at faa Børnefradraget forhøjet til endogsaa 500 Kr. Det i Københavns Kommune fra den radikale Gruppens Side fremsatte Forslag blev altsaa vedtaget, men ganske vist kun med de 4 Stemmer, som denne Gruppe raader over, idet de andre Grupper undlod at stemme. Imidlertid har den højtærede Indenrigsminister til Trods for, at der saaledes fra alle Sider har vist sig Sympati for denne Tanke, ikke medtaget dette Forslag, og jeg beklager meget, at den højtærede Indenrigsminister har taget denne Stilling; for der er dog vel almindelig Enighed om, at det, der i første Række er Grund til, er at lette Byrderne for de børnerige Familier, at lette Byrderne for Forsørgerne. Og det nytter ikke, at man bliver ved med at tale derom; det var rimeligt, om man, naar der gaves Lejlighed dertil, ogsaa handlede ud fra denne Betragtning.

Derfor vil jeg gerne, for at Sagen ikke skal løbe ud i Sandet, og for at Familieforsørgerne ikke skal blive ved at vente paa de rimelige Lempelser, de kan gøre Krav paa, optage vort Forslag her, og jeg agter ved Sagens anden Behandling at stille Ændringsforslag desangaaende. Forøgelsen af Børnefradraget vil imidlertid bringe en Nedgang i Skatten til Kommunerne, og Københavns Kommune vil i Øjeblikket ikke kunne taale en saadan Nedgang i Indtægten. Imidlertid viste det sig under Forhandlingerne i Borgerrepræsentationen, at der kunde bringes en Erstatning derfor. Det kan ske gennem en Ophævelse af den Ret, som Selskaberne nu har til i den skattepligtige Indtægt at fradrage det Beløb, de tjener ved Virksomhed i Udlandet. Tidligere har dette Beløb været skattefrit, baade i Stat og Kommune. Ved de sidste Aars midlertidige Skattelove er denne Skattefrihed bortfaldet for Statens Vedkommende, og i det Forslag til Lov om Indkomst- og Formueskat, som er forelagt i Aar, er Retten til et saadant Fradrag for Statens Vedkommende ophævet. Det er da i høj Grad nærliggende at gaa den samme Vej for den kommunale Skats Vedkommende, saa meget mere som den Skat, Selskaberne betaler til Kommunen, er saa overordentlig meget lavere end den, de betaler til Staten. Hvorfor den høje Regering ikke har stillet

ensartede Forslag for Skatten til Staten og til Kommunen paa dette Punkt i Statsskatte-lovforslaget og i Lovforslaget om den kommunale Beskatning, ved jeg ikke. Det er muligvis tilfældigt. Man skulde tro, at det vilde være i høj Grad naturligt paa et saadant Punkt at have den samme Regel i Stat og Kommune. I hvert Fald mener jeg, at man kunde følge denne Regel i Københavns Kommune og derved muliggøre Børnefradragets Forøgelse, som saa haardt tiltrænges.

Jeg skal, da Sagen haster, ikke sinke Forhandlingen med at stille Forslag om, at Sagen behandles i et Udvalg. Jeg tror nemlig ikke, at en yderligere Drøftelse er nødvendig. Sagen har jo været drøftet for nylig i Kommunalbestyrelsen i København meget nøje, og det er fra alle Sider erkendt og yderligere bekræftet af Finansborgmesteren, at den Ændring i Selskabsbeskatningen, jeg her har omtalt, vil give Kompensation for, hvad der mistes ved Børnefradragets Forøgelse. Naar jeg nu stiller Forslag om et Fradrag paa 400 Kr. og ikke, som vi tidligere har været inde paa, et Fradrag paa 500 Kr. — et Fradrag, som endogsaa det ærede Medlem Hr. Sven vilde gaa til —, er det, fordi jeg, hvis man ikke samtidig med paa denne Maade at bringe Indtægten ned kan pege paa en Kompensation for et tilsvarende Beløb, er bange for, at Sagen skal blive forsinket. Men der er dog altid naaet noget i den rigtige Retning, hvis man for dette ene Aars Vedkommende kunde faa vedtaget et Fradrag paa 400 Kr. Men selvfølgelig stiller jeg mig, ligesom tidligere vort Parti, i høj Grad sympatisk overfor Fradraget paa 500 Kr.

Jeg skal, som sagt, ved anden Behandling tillade mig at stille det nævnte Ændringsforslag, idet jeg haaber, at det vil kunne vinde Tilslutning fra alle Sider. Jeg skal i øvrigt anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg takker de ærede Ordførere for den Tilslutning, de har givet det foreliggende Lovforslag, og for den Udsigt til snarlig Tilendbringelse af dets Behandling i det høje Ting, som ved disse Udtalelser er givet.

Jeg skal ikke komme ind paa ret mange af de Betragtninger, som her har været fremført. Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Fr. Andersen) har ganske Ret i, at det Forslag, som her foreligger, er en Nødhjælp. Det er ogsaa karakteriseret saaledes gennem Bestemmelsen om, at Loven kun skal være gyldig for det kommende Skatte-